

Arrest

nr. 348 458 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U, A.Z. I E, bent van Arabische origine, u heeft de Palestijnse nationaliteit, bent geboren op [...] 2002 in Khan Younis en woonde daar altijd tot aan uw vertrek uit Gaza. U bent ongehuwd. Uw ouders, twee broers en vijf zussen wonen op heden nog Gaza.

U verliet Gaza op 10 september 2023 en reisde via Egypte en Turkije naar het Griekse eiland Lesbos waar u op 17 september 2023 aankwam en een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende. Hierna ontving u op 10 oktober 2023 een positieve beslissing waarna u onmiddellijk het opvangcentrum verliet. U ging naar Athene met de bedoeling daar werk te zoeken, teneinde geld te verdienen waarmee u een advocaat kon inhuren om uw Griekse documenten te verkrijgen. Wegens het gebrek aan een AFM, AMKA en AMA vond u geen werk waardoor u geld leende van vrienden en familie om een advocaat te kunnen betalen. U verkreeg uw Griekse paspoort en uw Griekse verblijfskaart (ADET) op 2 april 2024. Gedurende uw tijd in Athene leefde u op straat en u was afhankelijk van vluchtelingenorganisaties voor voedsel. Daarnaast werd u

geregeld lastiggevalen door de politie in Griekenland. Voorts stelt u geen toegang gehad te hebben tot het ziekenhuis omdat u de weg naar het ziekenhuis niet kent.

In april 2024 verliet u Griekenland en u reisde naar Duitsland alwaar u op 24 april 2024 een VIB indiende. U verbleef gedurende zeven maanden in een opvangcentrum maar ging niet naar uw tweede interview. Daar al uw vrienden in Duitsland een weigering kregen besloot u om, één week voor de ontvangst van uw Duitse negatieve beslissing, naar België te reizen. Op 27 november 2024 diende u een VIB in te België.

Een terugkeer naar Griekenland acht u niet mogelijk daar er geen toekomst is voor u.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u uw Palestijnse paspoort voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 1), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 4; Administratief dossier - Verklaring DVZ, 23).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg 66k dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat 66k de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de

begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece.

Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting (CGVS, p. 4) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat uit uw verklaringen naar voren komt dat u weinig tot geen intentie had om in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw doel was immers Europa toen u Gaza verliet en meer specifiek België en Duitsland (CGVS, p. 4, 6-7). Dat u weinig moeite gedaan hebt om een duurzaam leven uit te bouwen in Griekenland blijkt bovendien ook uit uw gedrag. Immers verkreeg u uw ADET en Grieks paspoort op 2 april 2024 en diezelfde maand reisde u naar Duitsland om aldaar een VIB in te dienen (CGVS, p. 4, 5).

U stelt dat u geen werk vond in Griekenland (CGVS, p. 4), doch kan niet aangenomen worden dat u hiertoe voldoende stappen gezet hebt. Immers, zoals u zelf laat optekenen, hebt u bepaalde documenten nodig om legaal werk te kunnen verkrijgen in Griekenland, zoals een AFM en AMKA (CGVS, p. 5). U verklaart dat u deze documenten niet had toen u, na het verkrijgen van uw ADET, langsging bij arbeidsbemiddelingsbureaus. Daar u dit, volgens uw verklaringen niet in orde kon brengen omdat u hiervoor diende te betalen, besloot u dan maar een vliegtuigticket te kopen om naar Duitsland te gaan (CGVS, p. 5, 6).

Dat u geen AFM had mag bovendien de nodige verbazing wekken. Uit objectieve informatie blijkt immers dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaaleconomische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET) (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 1; CGVS, p. 4). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van

internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. Immers blijkt dat u van een AFM op de hoogte gebracht werd door de medewerker bij het arbeidsbemiddelingsbureau, alsook stond u in contact met een advocaat die u hielp met het verkrijgen van uw Griekse verblijfsdocument en paspoort (CGVS, p. 4, 5). U heeft bewust geen verdere stappen ondernomen, hetgeen aantoont dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten.

Voorts mag het de nodige verbazing wekken dat u niet weet bij welke arbeidsbemiddelingsbureaus u precies langs geweest bent teneinde werk te verkrijgen, noch weet welke hulporganisaties voedsel bedeedden aan u. Indien u werkelijk afhankelijk was van dergelijke instanties en organisaties mag verwacht worden dat u bekend zou zijn met hun namen, in casu quod non (CGVS p. 5). Het lijkt er dan ook veeleer op dat u de situatie slechter voorstelt dan dat deze werkelijk was.

Daarenboven blijkt dat u in de korte periode waarin u in Griekenland verbleef kon rekenen op vrienden die u financieel hielpen (CGVS, p. 5). Ook had u er klaarblijkelijk geen moeite mee een advocaat in te huren om uw verblijfsdocumenten te regelen en vervolgens het geld neer te tellen voor een vliegtuigticket naar een Duitsland (CGVS, p. 4, 6). Hieruit blijkt duidelijk dat u erg zelfredzaam was en bijgevolg kan er vanuit gegaan worden dat u kon voorzien in uw basisbehoeften.

Tevens legt u geen enkel stuk neer waaruit zou moeten blijken dat u werkelijk dakloos was in Griekenland (CGVS,

Waar u stelt geen toegang gehad te hebben tot gezondheidszorg in Griekenland dient opgemerkt te worden dat dit een blote bewering van uwentwege is (CGVS, p. 4). Immers blijkt dat u simpelweg nooit naar een ziekenhuis geweest bent daar u niet weet of u ooit medische hulp nodig had, noch de weg naar het ziekenhuis kende (CGVS, p. 6). Bijgevolg kan niet aangenomen worden dat u medische hulp ontzegd werd.

Om medische hulp te verkrijgen in Griekenland is een AMKA nodig, iets wat u beweert niet te hebben (CGVS, p. 5). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospita/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospita/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece - Access to healthcare*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *Living In Greece - Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare> ; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra

(UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van controles door de politie op straat (CGVS, p. 4, 7), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Noch kan zomaar aangenomen worden dat dit waarheidsgetrouwe verklaringen van uwentwege zijn daar dit niks meer is dan een blote bewering.

Bovendien kan u in eender welk Europees land onderworpen worden aan dergelijke (routine)controles. Deze controles dienen immers om de algemene veiligheid in een gebied te waarborgen. Dat men u persoonlijk geïnterviewd zou hebben louter omdat u Arabier bent is weinig waarschijnlijk (CGVS, p. 4).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Het door u voorgelegde Palestijns paspoort werpt geen ander licht op bovenstaande appreciatie. Dit heeft betrekking op uw identiteit en herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich op de manifeste appreciatiefout en schending van “artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de Status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de Wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de Wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de redelijkheids- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht”.

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een algemene uiteenzetting inzake de rechtsgronden en gedeelde bewijslast.

In een eerste grief gaat verzoeker in op de niet-naleving van de redelijke termijn. Concreet stelt hij het volgende:

“21. Het verzoek om internationale bescherming werd op 27 november 2024 ingediend. Het dossier werd op 28 februari 2025 overgemaakt aan het CGVS.

22. De verzoekende partij werd slechts op 7 juli 2025, gehoord door het CGVS.

23. De beslissing werd op 25 juli 2025 per post verstuurd naar de verzoekende partij. Het algehele proces nam dus 9 maanden in beslag.

24. De voorgenoemde termijn om te beslissen over een niet-ontvankelijkheid is in deze omstandigheden onredelijk traag en nalatig, gelet op de implicatie op de geldigheidstermijn van een verblijfskaart van drie jaar in totaal.

25. Verder is het zo dat door zolang te hebben getreuzeld in het onderzoek van de zaak en het nemen van haar beslissing, de verwerende partij niet zorgvuldig gehandeld heeft. De beslissing werd namelijk niet naar de principes van behoorlijk bestuur genomen.

26. Voor de volledigheid, wijst men er nog op dat de uitgiftedatum van een verblijfstitel niet overeenstemt met de datum van ontvangst van de verblijfstitel. Zoals men het later zal zien, neemt de hernieuwing van een ADET gemakkelijk 1 jaar en 2 maanden in beslag : [...]"

In een tweede grief gaat verzoeker in op de schending van artikel 57/6 vreemdelingenwet *iuncto* de materiële motiveringsverplichting.

Hij houdt het volgende betoog:

"31. Artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet als omzetting van art. 33, lid 2, a van de richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 (hierna de Procedurerichtlijn) voorziet in de mogelijkheid die elke lidstaat heeft een verzoek niet-ontvankelijk te verklaren in het geval dat een verzoeker geniet van een internationale bescherming in een andere lidstaat.

32. Er bestaat dusdanig geen plicht om een verzoek tot internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker in een andere lidstaat een statuut verkreeg maar wel een mogelijkheid.

33. Bovenstaande bepaling brengt een dubbele vraagstelling met zich mee, te weten of de verzoekende partij enige internationale bescherming geniet en, vervolgens, of het CGVS het verzoek niet-ontvankelijk kon verklaren.

34. Betreffende de laatste hypothese mag trouwens niet uit het oog verloren worden dat het HvJ-EU stelt dat een lidstaat generlei mag tolereren dat een verzoeker zich bij terugkeer in de lidstaat die hem een bescherming verleende zich een situatie zou bevinden die strijdig is met art. 3 van het EVRM in combinatie met art. 4 van het Handvest van de grondrechten van 7 december 2000.¹²

35. Er moet erop gewezen worden dat de verwerende partij besluit tot het actueel bestaan van een beschermingsstatus in hoofde van de verzoekende partij in Griekenland.¹³ De informatie is nochtans geenszins actueel contra artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet.

36. In casu, is meer dan een derde van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel van de verzoekende partij verstreken door toedoen van de verwerende partij die geen beslissing nam binnen een redelijke termijn ... De verblijfstitel verstrijkt op 1 april 2027.

37. De vraag die zich opdringt bestaat erin om na te gaan hoe de verzoekende partij in staat zal zijn haar verblijfstitel te vernieuwen en in welke omstandigheden de verzoekende partij zou kunnen terechtkomen in Griekenland,¹⁴ rekening houdende met de informatie voorhanden, conform artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

*38. De verwerende partij haalt amper de problematiek aan die in dat geval opduikt, zonder zich te verdiepen in de problematiek in kwestie. Zij laat het bij het opsommen van het **verslag van RSA en PRO ASYL van maart 2025** 15 omtrent de toegang tot sociale rechten en documenten in Griekenland, zonder hier enige lezing van te maken.*

[verwijzing naar bestreden beslissing; analyse van het verslag van RSA en PRO ASYL van maart 2025; verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen]

49. Bijgevolg, heeft de verwerende partij overduidelijk geen oog gehad voor de huidige situatie van de verzoekende partij noch met de huidige situatie in Griekenland terwijl zij een onderzoek ex nunc dient uit te voeren en hierbij moet steunen op alle elementen die voorhanden zijn conform artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet.

50. De bestreden beslissing is noch in rechte noch in feite naar behoren gemotiveerd, in strijd met ex art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd."

De derde grief betreft de bescherming en het verblijf van verzoeker in Griekenland.

Verzoeker stelt:

"51. Dat de vraag, conform de hierboven beschreven ex nunc onderzoeksplicht, inhoudt om na te gaan in welke situatie verzoekende partij zal verkeren ingeval zij wordt teruggezonden naar Griekenland en of zij zal kunnen genieten van de basisrechten evenals van een effectieve bescherming.

52. Nergens blijkt uit het administratief dossier dat:

- in haar (sociale) rechten zal worden hersteld – ook al hebben die nooit echt bestaan;

- de verwerende partij op heden nog internationale bescherming en toegang tot een verblijfskaart geniet;
- de verwerende partij hiernaar onderzoek heeft gepleegd.

53. Nu de verwerende partij faalde in haar zorgvuldigheids- en motiveringsplicht ex art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd.”

In een vierde grief gaat verzoeker in op de afwezigheid van bescherming, de schendingen van het EVRM en van het Handvest van de grondrechten.

Vooreerst geeft verzoeker een algemene uiteenzetting met verwijzingen naar relevante regelgeving, rechtspraak en landeninformatie inzake het gebrek aan bescherming in Griekenland en de situatie aldaar.

Hij benadrukt dat hij geen AFM-nummer heeft gehad en geeft een algemene uiteenzetting inzake “AFM en huisvesting” in Griekenland. Verzoeker wijst erop dat hij op straat sliep in Athene en citeert zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud dienaangaande. Vervolgens houdt hij een theoretisch betoog op basis van landeninformatie inzake het gebrek aan alternatieven om deze situatie te verhelpen. Hij hekelt de conclusie van verweerder dat hij zelfredzaam zou zijn en stelt dat hij duidelijk heeft verklaard dat “*hij in Athene op straat verbleef en geen enkele vorm van stabiel inkomen of opvang had. De beperkte financiële hulp waar hij op kon rekenen — een bedrag van 50 euro of 50 dollar, sporadisch gestuurd door vrienden of familie — kan niet worden gelijkgesteld aan structurele zelfvoorziening.*”

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij geen AMKA bezat en geeft hij een algemene uiteenzetting, gebaseerd op landeninformatie, inzake de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland. Bovendien wijst hij erop dat hij diepgaand geraakt is door het conflict in Gaza en citeert hij rechtspraak van de Raad van 16 januari 2025 waarin volgens verzoeker te lezen staat dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen.

Verder houdt verzoeker een algemeen betoog inzake de toegang tot de arbeidsmarkt in Griekenland. Hij doet dit aan de hand van landeninformatie. In dit verband benadrukt hij dat hij legaal werk trachtte te vinden in Griekenland door interimkantoren, maar tevergeefs, en citeert hij zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud.

Voorts stelt verzoeker dat er zo goed als geen taallessen zijn in Griekenland en verwijst hij naar landeninformatie dienaangaande.

Vervolgens bespreekt verzoeker de wetswijziging van 2020 en de gevolgen ervan.

Wat betreft de afwezigheid van bescherming door de overheidsdiensten, herneemt verzoeker dat hij het slachtoffer was van discriminatie en racisme door de politie en citeert hij zijn reeds tijdens het persoonlijk onderhoud afgelegde verklaringen.

Vervolgens geeft verzoeker een op algemene informatie gebaseerde uiteenzetting inzake de situatie in Griekenland voor wat betreft de aanwezigheid van racisme en mishandeling en het aandeel van de overheid hierin.

Verzoeker bespreekt verder de overtreding van het non-refoulementbeginsel door Griekenland en de weigering om statushouders terug te nemen.

In zijn besluit zet verzoeker uiteen dat er geen effectieve bescherming voor vluchtelingen (na toekenning van de internationale bescherming) en geen effectieve bescherming bij de terugkeer uit een EU-land is in Griekenland.

In een vijfde grief gaat verzoeker in op zijn nood aan bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook.

Hij stelt afkomstig te zijn uit de Gazastrook en verwijst naar algemene landeninformatie inzake de situatie voor Palestijnse burgers en UNRWA-vluchtelingen ingevolge de oorlog in Gaza. Hij geeft een uiteenzetting inzake de humanitaire en veiligheidssituatie aldaar. Verzoeker besluit dat Palestijnen op grond van hun Palestijnse afkomst het slachtoffer zijn van systematische vervolging en discriminatie vanwege Israël, soms in samenwerking met de Palestijnse overheid zelf, zodat de hij een reëel risico op vervolging kent ingeval van terugkeer.

2.2. Verweerder legt op 8 januari 2026 een aanvullende nota neer op basis van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Hierbij voegt verweerder stuk 1, dit betreft “Nota ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten - A.M.K.A.’, dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS”.

De overige middels URL gevoegde stukken betreffen landeninformatie inzake Griekenland.

2.3. Bij aanvullende nota van 16 januari 2026 verwijst verzoeker naar landeninformatie inzake de situatie in Griekenland voor statushouders en inzake de situatie in Gaza (Palestina).

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*”

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

In casu kan dan ook niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn van vijftien werkdagen is genomen. Blijkens de bestreden beslissing werd het verzoek om internationale bescherming ingediend in België op 27 november 2024 en werd verzoeker gehoord bij verweerder op 7 juli 2025. De bestreden beslissing dateert van 25 juli 2025.

Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt.

Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoont dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 10 oktober 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 9 oktober 2026 en het Grieks reispaspoort tot 31 januari 2029 (administratief dossier, landeninformatie, stuk 1).

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;

- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest Ibrahim e.a, punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de overvloedig verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

12. Verzoeker, een vierentwintigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

In het verzoekschrift wijst verzoeker erop dat hij *“diep geraakt is door het conflict in Gaza, maar hierover werd tijdens het persoonlijk onderhoud met geen woord gerept”* en stelt hij onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen. Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden. Waar verzoeker aanvoert dat hij niet nadrukkelijk werd bevraagd over zijn psychische toestand en het conflict in Gaza blijkt dat hij geen stukken bijbrengt waaruit kan blijken dat hij psychische zorgen nodig heeft, laat staan dat hij in psychische nood verkeert. Indien verzoeker psychologische ondersteuning zou behoeven, toont hij bovendien niet concreet aan dat hij hiertoe in Griekenland – waar hem een verblijfsvergunning werd verleend tot 9 oktober 2026 – geen toegang zal hebben. Bijkomend dient opgemerkt dat de precedentenwaarde niet wordt aanvaard in het Belgische recht en dat ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen, individuele merites wordt beoordeeld.

Bijgevolg kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

13. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Verzoekers Griekse verblijfsvergunning (ADET) is geldig tot 9 oktober 2026 (administratief dossier, landeninformatie, stuk 1).

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij wijst op het gebrek aan toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen in Griekenland.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn moeilijkheden in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

“U stelt dat u geen werk vond in Griekenland (CGVS, p. 4), doch kan niet aangenomen worden dat u hiertoe voldoende stappen gezet hebt. Immers, zoals u zelf laat optekenen, hebt u bepaalde documenten nodig om legaal werk te kunnen verkrijgen in Griekenland, zoals een AFM en AMKA (CGVS, p. 5). U verklaart dat u deze documenten niet had toen u, na het verkrijgen van uw ADET, langsging bij arbeidsbemiddelingsbureaus. Daar u dit, volgens uw verklaringen niet in orde kon brengen omdat u hiervoor diende te betalen, besloot u dan maar een vliegtuigticket te kopen om naar Duitsland te gaan (CGVS, p. 5, 6).

Dat u geen AFM had mag bovendien de nodige verbazing wekken. Uit objectieve informatie blijkt immers dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaaleconomische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET) (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 1; CGVS, p. 4). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. Immers blijkt dat u van een AFM op de hoogte gebracht werd door de medewerker bij het arbeidsbemiddelingsbureau, alsook stond u in contact met een advocaat die u hielp met het verkrijgen van uw Griekse verblijfsdocument en paspoort (CGVS, p. 4, 5). U heeft bewust geen verdere stappen ondernomen, hetgeen aantoont dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten.

Voorts mag het de nodige verbazing wekken dat u niet weet bij welke arbeidsbemiddelingsbureaus u precies langs geweest bent teneinde werk te verkrijgen, noch weet welke hulporganisaties voedsel bededen aan u. Indien u werkelijk afhankelijk was van dergelijke instanties en organisaties mag verwacht worden dat u bekend zou zijn met hun namen, in casu quod non (CGVS p. 5). Het lijkt er dan ook veeleer op dat u de situatie slechter voorstelt dan dat deze werkelijk was.

Daarenboven blijkt dat u in de korte periode waarin u in Griekenland verbleef kon rekenen op vrienden die u financieel hielpen (CGVS, p. 5). Ook had u er klaarblijkelijk geen moeite mee een advocaat in te huren om uw verblijfsdocumenten te regelen en vervolgens het geld neer te tellen voor een vliegtuigticket naar een Duitsland (CGVS, p. 4, 6). Hieruit blijkt duidelijk dat u erg zelfredzaam was en bijgevolg kan er vanuit gegaan worden dat u kon voorzien in uw basisbehoeften.

Tevens legt u geen enkel stuk neer waaruit zou moeten blijken dat u werkelijk dakloos was in Griekenland (CGVS, p. 6).

Waar u stelt geen toegang gehad te hebben tot gezondheidszorg in Griekenland dient opgemerkt te worden dat dit een blote bewering van uwentwege is (CGVS, p. 4). Immers blijkt dat u simpelweg nooit naar een ziekenhuis geweest bent daar u niet weet of u ooit medische hulp nodig had, noch de weg naar het ziekenhuis kende (CGVS, p. 6). Bijgevolg kan niet aangenomen worden dat u medische hulp ontzegd werd.

Om medische hulp te verkrijgen in Griekenland is een AMKA nodig, iets wat u beweert niet te hebben (CGVS, p. 5). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospita/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospita/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op: <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR-2023-Update.pdf>; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf)."

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota verwijst naar algemene landeninformatie kan dit niet volstaan als dienstige weerlegging van de voormelde concrete vaststellingen. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij geen AFM-nummer had en in Athene op straat sliep en dat hij tevergeefs legaal werk zocht, herneemt hij zijn reeds tijdens het persoonlijk onderhoud afgelegde verklaringen die werden meegenomen in de hogere beoordeling. Het louter herhalen van zijn reeds beoordeelde verklaringen kan de voormelde motivering geenszins wijzigen.

De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Uit het administratief dossier en verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker op 10 oktober 2023 de vluchtelingenstatus in Griekenland verkreeg, dat hij zijn ADET en Grieks paspoort op 2 april 2024 verkreeg en vervolgens diezelfde maand naar Duitsland reisde om daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 4, p. 5). Verzoeker verbleef aldus slechts zes maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus en vertrok er kort na de afgifte van zijn verblijfsdocumenten. Uit dergelijk handelen kan geen werkelijk voornemen blijken tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland. Dit wordt bevestigd door verzoekers verklaringen dat zijn doel Europa was toen hij Gaza verliet, meer specifiek België en Duitsland, gezien men in Griekenland geen stabiel leven kan opbouwen (NPO, p. 4, p. 6-7).

Bovendien kan samen met verweerder worden vastgesteld dat verzoeker voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dit blijkt onder meer uit het feit dat verzoeker in Griekenland kon rekenen op financiële hulp van zijn vrienden, er een advocaat kon inhuren om zijn verblijfsdocumenten te regelen en zijn vliegtuigticket naar Duitsland kon financieren (NPO, p. 4-6). Waar verzoeker in het verzoekschrift opwerpt dat de financiële hulp – een bedrag van 50 euro of 50 dollar, sporadisch gestuurd door vrienden of familie – niet kan worden gelijkgesteld met structurele zelfvoorziening, doet dit niet af aan de vaststelling dat verzoeker voldoende autonoom en zelfredzaam was om zich in Griekenland te behelpen. Deze steun vormt slechts één van de elementen waaruit blijkt dat verzoeker in staat was een netwerk aan te spreken, een advocaat in te schakelen om zijn verblijfsdocumenten te verkrijgen en de middelen te verzamelen om zijn verdere reis te financieren.

Verzoekers zelfredzaamheid, gepaard met zijn korte verblijf in Griekenland en zijn verklaring dat hij al van bij het begin naar Duitsland of België wou komen, noopt tot de conclusie dat verzoeker geen enkele intentie had om in Griekenland een duurzaam leven op te bouwen, ook al hij beschikte hij duidelijk over de daartoe benodigde capaciteiten. Hierbij voegt zich andermaal de niet-betwiste vaststelling in het feitenrelaas waaruit blijkt dat verzoeker een sociaal netwerk heeft en zich afdoende kan informeren – *in casu*: "In april 2024 verliet u Griekenland en u reisde naar Duitsland alwaar u op 24 april 2024 een VIB indiende. U verbleef gedurende zeven maanden in een opvangcentrum maar ging niet naar uw tweede interview. Daar al uw vrienden in Duitsland een weigering kregen besloot u om, één week voor de ontvangst van uw Duitse negatieve beslissing, naar België te reizen."

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en middelen beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland en er gebruik te maken van de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hem bieden.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont.

15. Wat betreft de door verzoeker aangehaalde aanvaringen met de Griekse autoriteiten, motiveert de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van controles door de politie op straat (CGVS, p. 4, 7), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Noch kan zomaar aangenomen worden dat dit waarheidsgetrouwe verklaringen van uwentwege zijn daar dit niks meer is dan een blote bewering.

Bovendien kan u in eender welk Europees land onderworpen worden aan dergelijke (routine)controles. Deze controles dienen immers om de algemene veiligheid in een gebied te waarborgen. Dat men u persoonlijk geïnterviewd zou hebben louter omdat u Arabier bent is weinig waarschijnlijk (CGVS, p. 4).”

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Waar verzoeker in het verzoekschrift gewag maakt van racisme en geweld tegen vluchtelingen in Griekenland en verwijst naar algemene landeninformatie dienaangaande, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollèges in Griekenland.

Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

16. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

17. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste

drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

18. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar de situatie in Gaza niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS